stopače zmerjajo. Od jutra do večera, če je taki lenuh per domu, jim očita njehove potroške; hvali svoje zaslužke in trude. So zaslužki, de se Bogu usmili! Voz se potare, konji mu pocepajo, denarjev nima, od svojiga kmetištva ni nobeniga pridelka prodati: zdaj vidiš divjo zverino, ktera nedolžno ženo in zapušene otročiče terga in pretepa; slišiš pošast, ktera sebe in vse preklinja! — Moli za nesrečniga — iz vozá je padel pod kolo, in je življenje končal! Prof. R.

Ozanilo

delitve premij za konje na Krajnskim in Koroškim v letu 1845.

Navadne cesarske darila (premije) za konje lepiga plemena bodo letas podarjene na Krajnskim v Postojni 5. dan Velkitravna, v Mokronogu 29. dan ravno tega mesca, v Krajnju pa 2. dan Rožnicveta — na Koroškim v Velkovci (Völkermarkt) 21. dan Velkitravna, v Šent-Vidu 16. dan Rožnicveta, v Saksenburgu 2. dan Velkitravna, v Beláku pa 14. dan ravno tega mesca. — Samó konje kmetov zamorejo premije dobiti, tode morajo popolnama tri leta stari in doma zrejeni biti. Tisti, ki so od cesarskih žebcov, imajo prednost pred druzimi. Nar vikših premij zamorejo pa ne samo žebci, ampak tudi kobile deležne biti, če bodo le od sodnih mož za nar lepši živino spoznane.

Reja goveje živine na Koroškim.

V Teržaškim casopisu (Lloyd) smo te dni dopis iz Celovca brali, iz kteriga smo zvedili, kakó veselo se na Koroškim reja govedine množi in pobolšuje. V letu 1843 so 4250 pitanih volov, okoli 3000 pa druge govodine na Estrajško, Bavarsko, večidel pa na Laško prodali. Večidel so pitani voli okoli 4 do 6 centov tehtali, dva pa iz hleva žlahtniga gosp. Knapiča sta bila korenjaka, de je le malo enacih. Eden med njimi je tehtal 20 centov in 80 funtov; drugi 18 centov in 45 funtov. —

Domazha poveſt.

7. dan tega meſza ſo na Vazhah nekiga mladenzha per 25. letih v gojsdi mertviga naſhli, ki ſe je bil nesmaſno shganja napil, in takó domú gredé od mertuda sadét na poti obleshal. Naj bo ta shaloſtna prigodba vſim tiſtim v isgled, ki ſo shganju vdani, kakſhna neſrezhna ſmert jih zhaka! —

Pogled v ptuje kraje.

(Ženitva in ločitva). Nar krajši opravki pri ženitvah, pa tudi pri ločitvah so gotovo na otoku Cejlonu v Azii. Možki pomigne na žensko in ji reče: Sèm pojdi! — in že je njegova zaročnica; ali jo pa sune in reče: Spravi se! — in že je zakon razločen. H temu se nepotrebuje nič druziga, kakor nekoliko prič; od različnih dót se nihče ne zméni — in to je v resnici pri celi reči naj bolji. K.

(Kmetijski pregovor v Belgii). Belgjanci so slavni in skušeni kmetovavci, njih poljá in njive so lepo obdelane in zlo rodovitne. Pepél za deteljske njive imajo v posébno visoki častí, ter pravijo: Kdor pepéla kupi za svojo deteljo, je nepridela zastonj; kdor ga pa ne kupi, jo dvakrat plača.

Popravki.

V poprejšnim listu na 30. str. v 13. versti od spodej je namest: povesa, brati: povoza.

Dalje je na 32. str. v 1 versti od zgorej namest: Od gospoda d. B., brati: Gospod d. B. so podarili i. t. d.

Vganjka.

Nimam je še, pa se je tudi nevošim; ko bi jo pa imel, bi jo ne dal sa nobeni denar. Kaj je to? Lepstanski.

Znajdba vganjke v poprejšnjimu listu je:

Naduha.

Danaſhnjimu liſtu je dvajſeti dél vinoréje priloshen.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	22. Švezhana.		17. Švezhana.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pſhenize domazhe ..	1	21	1	29
1 » » banaſhke ..	1	23	1	30
1 » Turſhize	—	57	—	—
1 » Šorſhize	—	—	1	5
1 » Rèshi	1	—	1	6
1 » Jezhmena	—	45	—	51
1 » Proſa	—	54	1	3
1 » Ajde	—	45	—	48
1 » Ovſa	—	34	—	33

Opomba.

Že smo enkrat prosili, de nej vsak pisatelj, ki nam kako prigodbo za natis v Novice pošlje, svoje pravo imé vredništvu v perloženim dopisu oznani, de vémo, od kogá de je prišla. Vsako vredništvo mora svoje častite pisatelje saj po imenu poznati, de se njih poprijeti zamore, če bi kaj po resnici ne bilo. V Novice bomo pa le vselej to ime postavili, kteriga pisatelj imeti želí. Te dni smo zopet neko prigodbo za natis v Novice prijeli, ki se je „zadnjo adventno nedeljo“ zgodila, pa ne vémo od kod in od koga? Nej nam tedaj ta gospod svoje pravo imé razodéne in nam pové, kje se je oznanjena prigodba zgodila; sicer moramo ta spisek na stran položiti.

Pri ti priliki moramo tudi prositi, de nej nam tisti gospodje, ki so nam že davnej kaki sostavek za Novice poslali, za zlo ne vzamejo, če ga dozdaj še nismo môgli v natis dati, kér se zmiraj po redu ravnamo, v kterim sostavke dobivamo. Več pa, ko ima vredništvo zalóge, bolje je. Z serčno radostjo moremo reči, de se je med Slovenci v ti reči novo, veselo življenje zbudilo. — Od rokodelskih rečí bi radi kaj več pisanja dobili. Vredništvo.

Vrednik Dr. *Janez Bleiweis.* — Natiskar in založnik *Jožef Blaznik* v *Ljubljani.*